

Uvodna reč:

Deca su od neprocjenjive vrednosti najveće blago koje postoji na ovome svetu. Bog kaže u svojoj Reči da



dečici pripada carstvo Božje (Luka 8:16).

Ukoliko je Bog pripremio i dao svoje najbolje (samoga sebe) za te najmanje, na nama je da se s jednakom ljubavlju i pažnjom odnosimo prema njima. Svako dete pripada prvenstveno Bogu te je ono prekrasan blagoslov koji On daruje, ne samo roditeljima – kojima je poverio glavninu odgoja (Postanak 18:19, Psalam 78), već i nama – koje je pozvao da potpomažemo duhovnu izgradnju dece. Božja Reč kaže – upućuješ li dijete prema njegovom putu, kad i ostari neće odstupiti od njega (Mudre izreke 22:6) – veličanstveno je znati da dete neće otići od puta koji mu je pokazan. Upravo je zato neizmerno važno čemu podučavamo decu i nauća ih usmeravamo, ali još je važnije da im i sami budemo primer svojim životom. Vaspitanje i ljubav koje sijemo u njih vidljivi su u njihovom odnosu s drugom decom, a jednog dana i u odnosima s ljudima, i u svim ostalim životnim situacijama.

Čudesno je da Bog ima plan za njihove živote, da je u svako pojedino dete stavio predivne darove i talente. On ne želi da niti jedan od tih darova i talenata propadnu već da ih dete nauči prepoznati i na svom životnom putu koristiti kako bi se u potpunosti moglo razviti u čoveka kakvim ga je On zamislio još pre postanka sveta. Naš je zadatak da kroz rad s decom svako od njih upućujemo prema Bogu, pomožemo im da se uzdaju u Njega, rastu u talentima i darovima koje su dobili te da se kreću prema svojoj punini života koja im je od Boga obećana. Iskrenošću prema njima, ljubavlju i strpljenjem, poštivanjem, doslednošću, upoznajemo ih s Bogom, Njegovom osobnošću, poučavamo ih Njegovom Reči i volji. Uz mnogo smeha, igre, veselja, pesme, kreativnih radionica, zajedno se približavamo Bogu i uživamo Njegovu ljubav i prisnost. Svako ko želi više je nego dobrodošao pridružiti nam se u upoznavanju Boga, Njegove beskrajne ljubavi i otkrivanju svega što je pripremio za nas, sada i u budućnosti.

Što je nedelna škola?



škola?

Nedeljna škola DOBRA VEST u Paradiso – Lugano je u pripremi osnivanja i izgradnji.

Nedjeljnom školom nazivamo službu koja unutar naše misije osmišljava, planira i provodi rad s decom. Na temelju programa, prilagođenih različitim dobnim grupama, polaznici Nedjeljne škole primaju u svoje živote temelj Reči Božje. Rad Nedjeljne škole provodi se tokom crkvenih sastanaka, i u četiri dobne grupe:

1. Bebe – od dve do tri godina

2. Predškolska doba – od četiri do sedam godina

Iako smo mali naša srca znaju za Isusa. Pevamo, crtamo, molimo se, ne kao veliki ali i mi znamo zahvaliti za hranu i pomoliti se ako nas nešto boli. Odrasle koji su s

nama. Jako su nam zabavni. Igraju se s nama i valjaju po podu. Znamo da nas vole, to nam stalno govore. Pričaju nam tako dobre priče, zbog toga želimo biti kao Samuel, kako bi čuli Božji glas, ili kao Noa poslušni Bogu. Ili kao Daniel u lavljoj jami, Bog mu je poslao anđela da ga lavovi ne pojedu ili kao... hm moramo pitati tetu zaboravili smo.

3. Mladi školski uzrast – od prvog do četvrtog razreda osnovne škole

Prisustvujemo veronauki, koja ja će uskoro početi, “momentalno je u izgradnji”. U već organizovanim crkvama je svaku nedelju veronauka. Šta radimo? Učimo o Isusu, igramo se, crtamo, pevamo Isusu, učimo se moliti Bogu, odlazimo na izlete i nikada nam nije dosadno.

4. Stariji školski uzrast – od petog do osmog razreda osnovne škole

Nama je super. Ima nas sa svih strana, i raznih nacija. rado se družimo, i nije nam dovoljna samo nedjelja, nalazimo se i drugih dana. Veronauka je u nedelju ujutro. Nauči se mnogo o Isusu, o životu, o veri, o pozivu koji Bog ima za nas, no to nije sve. Pred nama je još mnogo, ali sada nam je jako dobro. Imamo udžbenik koji se zove "Mreža", naravno kao i u školi imamo sveske i nešto za pisati. Ocjenjuju nas, ali znamo da ni jedna ocena ne može oceniti naš odnos sa Gospodom Isusom Hristom. To je lična stvar između nas i Njega. Nalazimo se i subotom, tada gledamo filmove, radimo čestitke, razgovaramo o određenim temama, nama zanimljivim. Idemo na sportske aktivnosti, izlete ili u kino. Naravno, to nije sve.

Dečje društvo

Volimo pevati i pesmom slaviti Isusa, svaku nedelju pre službe imamo probe. Učimo mnogo pesmica, pokrećemo se i veselimo. Također snimamo vesele pesme o Isusu kako bi i druga deca mogla pevati sa nama. Najlepše nam je kada pevamo pred mamama i tatama u crkvi, ili kada posetimo drugu decu u vrtićima i dečjim domovima. Kažu nam da tada proslavljamo Isusa, hm, mislimo da je to dobro.

Kreativna radionica

Volimo doći subotom u dječji prostor i provoditi vreme zajedno, tada uvek nešto izrađujemo, stvaramo. Sve naše radove roditelji i drugi ljudi u crkvi mogu vieti i ako im se jako sviđa čak i kupiti. Bog je svima dao različite darove, nama je dao dar da lepo slikamo, izrađujemo čestitke, priveske, ogrlice. To je zaista super.

Raznovrsna događanja:

blagdanske priredbe i koncerti Jednom u godini se pripremamo i za veeeeeliku priredbu i koncert. Kad sve jako dobro uvežbamo idemo u manje gradove i sela. Tamo nastupamo pred drugom decom – pevamo sa grupom, nekad i glumimo. Oni pevaju zajedno s nama, smiju se i vesele. Ali najveće je veselje kad im podelimo poklone! dečje konferencije Jednom u godini se i svi mi iz Nedjeljne škole skupimo zajedno. To nas jako veseli jer je uvek zabavno. Možemo puno skakati, veseliti se, pevati... igramo super igre, a gledamo i igrokaze iz kojih uvijek naučimo nešto novo.

Roditelji govore ...

Željka R.;

Nedjeljna škola uči decu slaviti Isusa, kao i primenjivati Njegovu Reč u svakodnevnom životu na njima pristupačan način. Uvek mi se sviđa način prezentiranja biblijskih poruka, kao i veselo slavljenje i predano bavljenje s decom kroz razne maštovite igre. Deca vole nedjeljnu školu zbog svih njenih aktivnosti, kao i druženja sa svojim vršnjacima.

Dubravka M.;

Kad razgovaram sa decom nekih prijatelja, ona ne vole ići u crkvu jer im je tamo uvek dosadno. Najčešće se tu ubace i moji klinici koji raširenih okica pričaju kako je njima u njihovoj maloj crkvi (tako oni zovu nedjeljnu školu) super. *Tamo učiš o Isusu, kak je on dobar, koliko te voli i da je uvek, uvek, uvek s tobom!* Pričaju o igrama, igrokazima, veselim tetama i čikama u smešnim papučama... Kako su radili Nojevu barku, pa štitove vere, slavili Boga i plesali kao David ... *Mi ti tamo nekad i gledamo crtiće o Isusu, učimo da treba drugima pomagati, da im se ne rugaš, da trebamo druge gledati onako kako ih Isus gleda - po njihovom srcu.* Smatram da je vrlo važno da deca od malena imaju živi odnos sa Gospodom. Voditi ih u crkvu i tamo ih učutkavati i terati da mirno sede njima nije prirodno i onda najčešće roditelji decu ne vode u crkvu. U toj dobi deca mogu (i trebaju) upijati velikom brzinom znanja, priče i nije im teško govoriti o Nekom ko je uvek tu (čak i ako mame ili tate nisu blizu). Božja nas Reč uči, da odmalena učimo decu putevima Božjim a Nedeljna škola tu sigurno igra veliku ulogu. Mislim da velika vrednost leži u situacijama kad vidiš dete koje padne u igri, pomoli se da ga ne boli i nastavlja igru dalje. To je dete naučilo da Isus uvijek čuje tvoje molitve i da mu ni jedna nije premala niti prevelika. Veliko je čuti od tete u vrtiću da se vaše dete jedino igra sa dečakom s kojim se nitko ne igra jer je debeo. Kad deca u školi pišu sastav o susretu sa čarobnjakom, a sastav vašeg deteta bude najbolji jer ona smatra da je Isus najveći čarobnjak s kojim se ono svakodnevno susreće i koji radi najveća čuda na svetu - i to je velika stvar! Deca hrabro i uvereno govore o naučenom odnosu sa Bogom koji se kasnije teško može izgubiti ako je duboko zasađen. U svemu tome, naravno, veliku ulogu igraju roditelji, ali da nema Nedeljne škole, odakle bi i oni crpili inspiracije?

Željka S.;

Moj četverogodišnji Grgur i ja smo nedavno ovako razgovarali: Ja: Grgure, idemo u crkvu!

Grgur: Malo ili dugo?

Ja: Duuuugo

Grgur: Ok, onda idem, neću ići na kratko!

Evo toliko o tome koliko moj Grgur voli ići u Nedeljnu školu, on ne želi ići samo malo. Uvek je pun priča o druženju s prijateljima. Moja ostala deca (10, 9, 8 godina) također jako vole ići na veronauku. Jako vole svoje učiteljice (jako su im privržene) i druženje s drugom decom. Uvek mi kažu da vole slavljenje tj. pevanjem uzvisuju Boga i učenje.

Ovaj način dečijeg bogoslužjenja je u fazi završne izgradnje “Evandeoske

Nedeljna škola, ili veronauka

Napisao Dobra vest

misje DOBRA VEST” Paradiso-Lugano. Naša je velika želja i molitva, da sa Božijim blagoslovom uskoro započnemo sa dečijom Nedeljnom školom, veronaukom po gore već navedenom principima.

Odgovara: - Misionar: Nikola Mijatov-Meister